

ՊԱՊԵՐՈՒՄ ԼԵՋՈՒՆ

Ամեն անգամ Եր Բեզ հետ հազարդակից կը
 դառնամ,
 Իմ պապերուս առ'րբ լեզուն, ա՛հ իմ լեզուս
 Բազմաբանսմ,
 Կը կարծեմ քէ կը շրջիմ պարտեզներու մէջ
 կախարչ .
 Ու կը շրջեմ ծաղիկներ, կ'ըմպեմ բոյր աւ ցաւ
 ազայթ :

Այնքան, ա՛յնքան կը սիրեմ Բեզ, պապերուս իմ
 լեզուս .
 Որ կը դադայ սըրտիս մէջ երջանկութիւն
 մանկանուն,
 Ու Բու մէջըզ կը ճանչնամ նախնիքներու զիս
 կապող
 Անգալտելի ուժը վեհ եւ այն ճառքան լուսաշող

Ձոր կոխելով դուն անցար՝ հազարամեայ տըք-
 նանքով .
 Եղար աղբիւր խրոնութեան այս Բերքողին սըր-
 տին Բով .
 Բայց աւելի դուն եղար ժողովուրդիս ճայնն
 առողջ՝
 Վերականգնման լուսավառ այս օրերուն վեհա-
 շուք :

Քեզ ուրեմն կարդալով ու գրելով Բու մասին,
 Հագիս ահա կը նայել ու կը քրոնիք միասին
 Բարձունքներու մէջ անհաս, ու կը գգամ Բեզ,
 կը գգամ Բեզ
 Կնիգանութեան իրքեր շունչ, ամնանութեան
 հա՛ց հրկէզ :

ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ

Երանութիւն մըն է գիտնալ քէ դուն կաս,
 Փա՛ստը շրջեզ իմ գոյութեան ու վըկաս,
 Թէ երազ մը, անուն մը չես անծանօթ,
 Այլ կենդանի հող ու երկիր արեւոտ :

Ո՛հ, դուն կ'ապրիս, կ'անիս, հասակ կը նետես՝
 Իմ հոգիիս կորիզն առած Բեզմէ ներս .
 Ո՛հ, իմ օրերս օրերուդ հետ կը հոսիմ,
 Կը բարախեմ սիրտըդ, սիրտըս միասին :

Երանութիւն է գիտնալ որ միայն դուն
 Կրնաս ինծի տալ հոգիի լիութիւն .
 Ո՛հ, դուն ես լսկ ինձ ապաւեն, գորտալիզ,
 հորիւրդայիմ Հայաստան, առ'րբ հայրենիք :

Ֆիլատելֆիա 3 ԱՅՈՒԹ ԳՈՒՅՈՒՄՈՒՄ ԵՆԱՆ

ԻՆՉ ԿՈՒՋԵՄ

Ես արեւին վառ լոյս կ'ուզեմ,
 Իմ աչքերուս առողջութիւն ջինջ շողեր կ'ուզեմ .
 Տարիներէն վերադարձի խոստում կ'ուզեմ .
 Իմ Բայքերուս յոնք եղնիկի վազք կ'ուզեմ,
 Ու սէրերուս՝ ալիքներու հիւսք կ'ուզեմ .
 Իրքեր ինձ տուն՝
 Հայաստանիս տուփ Բարերուն
 Վարդի գոյնով շէքք կ'ուզեմ .
 Պատուհանէն ձիւնապիտակ Արարատին
 Տեսք կ'ուզեմ,
 Ու շրթներուս՝
 Հայրենիքիս գովքը հիւսող
 Շեշտը կ'ուզեմ .
 Օտարութեան լուծէն հեռա՝
 Ականջս ի վար հայ բարբառին
 Մեղրահնչիւն երգը կ'ուզեմ .
 Ու հանգիստի պահիս եամար
 Ես Անտառ թովիչ ափին
 Զնիկուաշունչ գիրկը կ'ուզեմ :

Փարիզ ԴԱՋԵՆԻ ՏԵՐ-ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆ